

ወደ ዕብራውያን

፩ ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናግሮ፤ ፪ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን፤ ፫ እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርዩ ምሳሌ ሆኖ፤ ሁሉን በስልጣኑ ቃል እየደገፈ፤ ኃጢአታችንን በራሱ ካነጻ በኋላ በሰማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ፤ ፬ ከመላእክት ይልቅ እጅግ የሚበልጥ ስምን በወረሰ መጠን እንዲሁ ከእነርሱ አብዝቶ ይበልጣል። ፭ ከመላእክትስ። አንተ ልጄ ነህ፤ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ፤ ደግሞም። እኔ አባት እሆነዋለሁ እርሱም ልጅ ይሆነኛል ፮ ያለው ከቶ ለማን ነው? ደግሞም በኩርን ወደ ዓለም ሲያገባ። የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉም ለእርሱ ይሰገዱ ይላል። ፯ ስለ መላእክትም። መላእክቱን መናፍስት አገልጋዮቹንም የአባት ነበልባል የሚያደርግ ፰ ይላል፤ ስለ ልጄ ግን። አምላክ ሆይ፤ ዙፋንህ እስከ ዘላለም ድረስ ይኖራል፤ የመንግሥትህ በትር የቅንነት በትር ነው። ፱ ጽድቅን ወደድህ ዓመፅንም ጠላህ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክህ ከኃደኞችህ ይልቅ በደስታ ዘይት ቀባህ ፲ ይላል። ደግሞ። ጌታ ሆይ፤ አንተ ከጥንት ምድርን መሠረትህ፤ ሰማዮችም የእጆችህ ሥራ ናቸው፤ ፲፩ እነርሱም ይጠፋሉ አንተ ግን ጸንተህ ትኖራለህ፤ ሁሉም እንደ ልብስ ያረጃሉ፤ ፲፪ እንደ መጎናጸፊያም ትጠቀልላቸዋለህ ይለወጡማል፤ አንተ ግን አንተ ነህ፤ ዓመቶችህም ከቶ አያልቁም ፲፫ ይላል። ነገር ግን ከመላእክት። ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ ፲፬ ከቶ ለማን ብሎአል? ሁሉ መዳንን ይወርሱ ዘንድ ስላላቸው ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉም መናፍስት አይደሉምን?

፪

፩ ስለዚህ ከሰማነው ነገር ምናልባት እንዳንወስድ፤ ለእርሱ አብልጠን ልንጠነቀቅ ያስፈልገናል። ፪ በመላእክት የተነገረው ቃል ጽኑ ከሆነ፤ መተላለፍና አለመታዘዝም ሁሉ የጽድቅን ብድራት ከተቀበለ፤ እኛስ እንዲህ ያለውን ታላቅ መዳን ቸል ብንለው፤ እንዴት እናመልጣለን? ፫ ይህ በጌታ በመጀመሪያ

የተነገረ ነበርና፤ የሰሙትም ለእኛ አጸኑት፤ ፬ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ እንደ ፈቀደ በምልክትና በድንቅ ነገር በልዩ ልዩ ተአምራትም፤ መንፈስ ቅዱስንም በማደል አብሮ መሰከረለት። ፭ ስለ እርሱ የምንናገርበትን የሚመጣውን ዓለም ለመላእክት ያሰገዛው አይደለምና። ፮ ነገር ግን አንዱ በአንድ ስፍራ። ታሰበው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ወይስ ትጎብኘው ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው? ፯ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አሳነሰኸው፤ የክብርና የምስጋና ዘውድ ጫንህለት፤ በእጆችህም ሥራ ላይ ሾምኸው፤ ፰ ሁሉን ከእግሮቹ በታች አሰገዛህለት ብሎ መሰከረ። ሁሉን ከእርሱ በታች ባሰገዛ ጊዜ ያልተገዛለት ምንም አልተወምና። አሁን ግን ሁሉ እንደ ተገዛለት ገና አናይም፤ ፱ ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ፤ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አንሶ የነበረውን ኢየሱስን ከሞት መከራ የተነሣ የክብርና የምስጋናን ዘውድ ተጭኖ እናየዋለን። ፲ ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ሲያመጣ የመዳናቸውን ራስ በመከራ ይፈጽም ዘንድ፤ ከእርሱ የተነሣ ሁሉ በእርሱም ሁሉ ለሆነ፤ ለእርሱ ተገብቶታልና። ፲፩-፲፫ ስለዚህም ምክንያት። ስምህን ለወንድሞቹ እነግራቸዋለሁ በማሳበርም መካከል በዜማ አመሰግንሃለሁ፤ ደግሞም። እኔ በእርሱ አታመናለሁ፤ ደግሞም። እነሆኝ እኔን እግዚአብሔር የሰጠኝንም ልጆች ሲል ወንድሞች ብሎ ሊጠራቸው አያፍርም። ፲፬-፲፮ የአብርሃምን ዘር ይዞአል እንጂ የያዘው የመላእክትን አይደለም። ፲፯ ስለዚህ የሕዝብን ኃጢአት ለማሰተሰረይ፤ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ የሚሞርና የታመነ ሊቀ ካህናት እንዲሆን፤ በነገር ሁሉ ወንድሞቹን ሊመሰል ተገባው። ፲፰ እርሱ ራሱ ተፈትኖ መከራን ስለ ተቀበለ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና።

፫

፳ ስለዚህ፤ ከስማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፤ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ፤ ፳፱ ሙሴ ደግሞ በቤቱ ሁሉ የታመነ እንደሆነ፤ እርሱ ለሾመው የታመነ ነበረ። ፳፻ ቤትን የሚያዘጋጀው ከቤቱ ይልቅ የሚበልጥ ክብር እንዳለው መጠን፤ እንዲሁ እርሱ ከሙሴ ይልቅ የሚበልጥ ክብር የተገባው ሆኖ ተቆጥሮአልና። ፴፬ እያንዳንዱ ቤት በአንድ ሰው ተዘጋጅቶአልና፤ ሁሉን ያዘጋጀ ግን እግዚአብሔር ነው። ፴፭ ሙሴስ በኋላ ስለሚነገረው ነገር

ምስክር ሊሆን በቤቱ ሁሉ እንደ ሎሌ የታመነ ነበረ፤ ክርስቶስ ግን እንደ ልጅ በቤቱ ላይ የታመነ ነው፤ ፮ እኛም የምንደፍርበትን የምንመካበትንም ተስፋ እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንጠብቅ ቤቱ ነን። ፯ ሰለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደሚል። ፰-፲ ሰለዚህ ያን ትውልድ ተቆጥቼ። ዘወትር በልባቸው ይሰታሉ መንገዴን ግን አላወቁም አልሁ፤ ፲፩ እንዲሁ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቀጣዬ ማልሁ። ፲፪ ወንድሞች ሆይ፤ ምናልባት ሕያው እግዚአብሔርን የሚያሰክዳችሁ ክፉና የማያምን ልብ ከእናንተ በአንዳችሁ እንዳይኖር ተጠንቀቁ፤ ፲፫ ነገር ግን ከእናንተ ማንም በኃጢአት መታለል እልክኛ እንዳይሆን፤ ዛሬ ተብሎ ሲጠራ ሳለ፤ በእያንዳንዱ ቀን እርስ በርሳችሁ ተመካከሩ፤ ፲፬ የመጀመሪያ እምነታችንን እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንጠብቅ፤ የክርስቶስ ተካፋዮች ሆነናልና፤ ፲፭ እየተባለ። ዛሬ ድምጹን ብትሰሙት፤ በማሰመረር እንደሆነ ልባችሁን እልክኛ አታድርጉ። ፲፮ ሰምተው ያሰመረሩት እነማን ነበሩ? በሙሴ ተመርተው ከግብጽ የወጡ ሁሉ አይደሉምን? ፲፯ አርባ አመትም የተቆጣባቸው እነማን ነበሩ? ሬሳቸው በምድረ በዳ የወደቀ፤ ኃጢአትን ያደረጉት እነርሱ አይደሉምን? ፲፰ ካልታዘዙትም በቀር ወደ እረፍቱ እንዳይገቡ የማለባቸው እነማን ነበሩ? ፲፱ ባለማመናቸውም ጠንቅ ሊገቡ እንዳልተቻላቸው እናያለን።

፬

፳ እንግዲህ ወደ ዕረፍቱ ለመግባት ተስፋ ገና ቀርቶልን ከሆነ፤ ምናልባት ከእናንተ ማንም የማይበቃ መስሎ እንዳይታይ እንፍራ። ፳ ለእነዚያ ደግሞ እንደ ተነገረ ለእኛ የምስራች ተሰብኮልናልና፤ ዳሩ ግን የሰሙት ቃል ከሰሚዎቹ ጋር በእምነት ሰላልተዋሐደ አልጠቀማቸውም። ፳ ሥራው ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ምንም እንኳ ቢፈጸም። እንዲህ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቁጣዬ ማልሁ እንዳለ፤ እኛስ ያመንን ወደ ዕረፍቱ እንገባለን። ፳ ስለ ሰባተኛው ቀን በአንድ ሰፍራ። እግዚአብሔርም በሰባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ ዐረፈ ብሎአልና፤ ፳ በዚህ ሰፍራም ደግሞ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም። ፳ እንግዲህ አንዳንዶች በዚያ እንዲገቡ ስለ ቀሩ፤ ቀድሞም የምስራች የተሰበከላቸው ባለመታዘዝ ጠንቅ ሰላልገቡ። ፳ ዛሬ ድምፁን ብትሰሙት ልባችሁን እልክኛ አታድርጉ በፊት እንደ ተባለ፤ ይህን ከሚያህል ዘመን በኋላ በዳዊት ሲናገር። ዛሬ ብሎ አንድ ቀን እንደ

ገና ይቀጥራል። ፳ ኢያሱ አሳርፎአቸው ኖሮ ቢሆንሰ፣ ከዚያ በኋላ ስለ ሌላ ቀን ባልተናገረ ነበር። ፳ እንግዲያሰ የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላቸዋል። ፳ ወደ ዕረፍቱ የገባ፣ እግዚአብሔር ከሥራው እንዲረፈ፣ እርሱ ደግሞ ከሥራው አርፎአልና። ፲፩ እንግዲህ እንደዚያ እንደ አለመታዘዝ ሞሳሌ ማንም እንዳይወድቅ ወደዚያ ዕረፍት ለመግባት እንትጋ። ፲፪ የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፣ የሚሠራም፣ ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው። ነፍሱንና መንፈሱንም ጅማትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል፣ የልብንም ሰማትና አሳብ ይመረምራል፤ ፲፫ እኛን በሚቆጣጠር በእርሱ ዓይኖቹ ፊት ሁሉ ነገር የተራቆተና የተገለጠ ነው እንጂ፣ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም። ፲፬ እንግዲህ በሰማያት ያለፈ ትልቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሰላላን፣ ጸንተን ሃይማኖታችንን እንጠብቅ። ፲፭ ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው እንጂ፣ በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ካህናት የለንም። ፲፮ እንግዲህ ሞሕረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።

፳

፳ ሊቀ ካህናት ሁሉ ስለ ኃጢአት መባንና መሰዋዕትን ሊያቀርብ ከሰው ተመርጦ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ ስለ ሰው ይሾማልና፤ ፳ እርሱ ራሱም ደግሞ ድካምን ስለሚለብስ፣ ላልተማሩትና ለሚሰቱት ሊራራላቸው ይችላል፤ ፳ በዚህም ምክንያት ስለ ሕዝብ እንደሚያቀርብ እንዲሁ ስለ ራሱ ደግሞ መሰዋዕትን ስለ ኃጢአት ሊያቀርብ ይገባዋል። ፳ እንደ አሮንም በእግዚአብሔር ከተጠራ በቀር ማንም ክብሩን ለራሱ የሚወስድ የለም። ፳ እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ ሊቀ ካህናት ሊሆን ራሱን አላከበረም ነገር ግን። አንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ ያለው እርሱ ነው፤ ፳ እንደዚህም በሌላ ሰፍራ ደግሞ። አንተ እንደ መልክ ዴዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ይላል። ፳ እርሱም በሰጋው ወራት ከሞት ሊያድነው ወደሚችል ክብርቱ ጩኸትና ከእንባ ጋር ጸሎትንና ምልጅን አቀረበ፣ እግዚአብሔርንም ስለ መፍራቱ ተሰማለት፤ ፳ ምንም ልጅ ቢሆን፣ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ፤ ፱-፲፩ ስለ እርሱም የምንናገረው ብዙ ነገር አለን፣ ጆሮቻችሁም ስለ ፈዘዙ በቃል

ልንተረጉመው ጭንቅ ነው። **፲፪** ከጊዜው የተነሳ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ፤ አንድ ሰው ስለ እግዚአብሔር ቃላት መጀመሪያ ያለውን የሕፃንነትን ትምህርት እንዲያስተምራችሁ እንደ ገና ያስፈልጋችኋልና፤ የሚያስፈልጋችሁም ወተት ነው እንጂ ጠንካራ ምግብ አይደለም። **፲፫** ወተት የሚጋት ሁሉ ሕፃን ስለ ሆነ የጽድቅን ቃል አያውቅምና፤ **፲፬** ጠንካራ ምግብ ግን መልካሙንና ክፋውን ለመለየት በሰራቸው የለመደ ልቡና ላላቸው ለፍጹሚ ሰዎች ነው።

፮

፮-፫ እግዚአብሔርም ቢፈቅድ ይህን እናደርጋለን። **፬** አንድ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን ሰማያዊውንም ሰጦታ የቀመሱትን ከመንፈስ ቅዱስም ተካፋዮች ሆነው የነበሩትን **፭** መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና ሊመጣ ያለውን የዓለም ኃይል የቀመሱትን **፮** በኋላም የካዲትን እንደገና ለንሰሐ እነርሱን ማደስ የማይቻል ነው፤ ለራሳቸው የእግዚአብሔርን ልጅ ይሰቅሉታልና ያዋርዱትማልና። **፯** ብዙ ጊዜ በእርሰዎ ላይ የሚወርደውን ዝናብ የምትጠጣ መሪት፣ ለሚያርሱአትም ደግሞ የምትጠቅምን አትክልት የምታበቅል፣ ከእግዚአብሔር በረከትን ታገኛለችና፤ **፰** እሾህና ኩርንችትን ግን ብታወጣ፣ የተጣለች ናት ለመረገምም ትቀርባለች፣ መጨረሻዋም መቃጠል ነው። **፱** ስለ እናንተ ግን፣ ወዳጆች ሆይ፣ ምንም እንኳ እንዲሁ ብንናገር፣ አብልጦ የሚሻለውና ለመዳን የሚሆነው እንዲሆንላችሁ ተረድተናል። **፲** እግዚአብሔር፣ ቅዱሳንን ስላገለገላችሁ እስከ አሁንም ስለምታገለግሉአቸው፣ ያደረጋችሁትን ሥራ ለሰሙም ያሳያችሁትን ፍቅር ይረሳ ዘንድ ዓመፀኛ አይደለምና። **፲፩-፲፯** እንዲሁም እርሱ ከታገሰ በኋላ ተሰፋውን አገኘ። **፲፪** ሰዎች ከእነርሱ በሚበልጠው ይምላሉና፣ ለማስረዳትም የሆነው መሐላ የሙግት ሁሉ ፍጹሚ ይሆናል፤ **፲፮-፲፱** ይህም ተሰፋ እንደ ነፍስ መልክቅ አለን እርሱም እርግጥና ጽኑ የሆነ ወደ መጋረጃውም ውስጥ የገባ ነው፤ **፳** በዚያም ኢየሱስ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ሊቀ ካህናት የሆነው፣ ስለ እኛ ቀዳሚ ሆኖ ገባ።

፯

፯ የሳሌም ንጉሥና የልዑል እግዚአብሔር ካህን የሆነ

ይህ መልክ ይደቅ አብርሃም ነገሥታትን ገድሎ ሲመለስ ከእርሱ ጋር ተገናኝቶ ባረከው፤ ፪ ለእርሱም ደግሞ አብርሃም ከሁሉ አሰራትን አካፈለው። የሰሙም ትርጓሜ በመጀመሪያ የጽድቅ ንጉሥ ነው። ኋላም ደግሞ የሳሌም ንጉሥ ማለት የሰላም ንጉሥ ነው። ፫ አባትና እናት የትውልድም ቊጥር የሉትም፤ ለዘመኑም ጥንት ለህይወቱም ፍጻሜ የለውም። ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ልጅ ተመሰሎ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል። ፬ የአባቶች አለቃ አብርሃም ከዘረፋው የሚሻለውን አሰራት የሰጠው ይህ ሰው እንዴት ትልቅ እንደ ነበረ እስኪ ተመልከቱ። ፭ ከሌዊ ልጆችም ክህነትን የሚቀበሉት ከህዝቡ ማለት ከወንድሞቻቸው፤ እነርሱ ምንም ከአብርሃም ወገብ ቢወጡ፤ ከእነርሱ አሥራትን በሕግ እንዲያሰወጡ ትእዛዝ አላቸው፤ ፮ ትውልዱ ከእነርሱ የማይቆጠረው ግን ከአብርሃም አሥራትን አውጥቶአል። የተሰፋ ቃል የነበረውንም ባርኮአል። ፯ ትንሹም በታላቁ እንዲባረክ ክርክር የሌለበት ነገር ነው። ፰ በዚህ ሰው የሚሞቱ ሰዎች አሥራትን ያሰወጣሉ፤ በዚያ ግን የሚያሰወጣ በሕይወት እንዲኖር የተመሰከረለት እርሱ ነው። ፱ ይህንም ለማለት ሲፈቀድ፤ አሥራትን የሚያሰወጣ ሌዊ እንኳ በአብርሃም እጅ አሥራትን ሰጥቶአል፤ ፲ መልክ ይደቅ በተገናኘው ጊዜ ገና በአባቱ ወገብ ነበረና። ፲፩ እንግዲህ ህዝቡ በሌዊ ክህነት የተመሠረተን ሕግ ተቀብለዋልና በዚያ ክህነት ፍጹምነት የተገኘ ቢሆን፤ እንደ እርን ሹመት የማይቆጠር፤ እንደ መልክ ይደቅ ሹመት ግን የሆነ ሌላ ካህን ሊነሳ ወደፊት ስለ ምን ያስፈልጋል? ፲፪ ክህነቱ ሲለወጥ፤ ሕጉ ደግሞ ሊለወጥ የግድ ነውና። ፲፫ ይህ ነገር የተነገረለት እርሱ በሌላ ወገን ተካፍሎአልና፤ ከዚያም መሠዊያውን ያገለገለ ማንም የለም፤ ፲፬ ጌታችን ከይሁዳ ነገድ እንደወጣ የተገለጠ ነውና፤ ስለዚህም ነገድ ሙሴ ምንም እንኳ ስለ ክህነት አልተናገረም። ፲፭-፲፮ እንተ እንደ መልክ ይደቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ ይመሰክራልና። ፲፯-፳፪ እንዲሁ ኢየሱስ ለሚሻል ኪዳን ዋሰ ሆኖአል። ፳፫ እነርሱም እንዲይኖሩ ሞት ስለ ከለከላቸው ካህናት የሆኑት ብዙ ናቸው፤ ፳፬ እርሱ ግን ለዘላለም የሚኖር ስለሆነ የሚያለወጥ ክህነት አለው፤ ፳፭ ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል። ፳፮ ቅዱስና ያለ ተንኮል ነውርም የሌለበት ከኃጢአተኞችም

የተለየ ከሰማያትም ከፍ ከፍ ያለ፣ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህናት ይገባል፤ ፳፯ እርሱም እንደነዚያ ሊቃነ ካህናት አስቀድሞ ስለ ራሱ ኃጢአት በኋላም ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ዕለት ዕለት መሥዋዕትን ሊያቀርብ አያስፈልገውም፤ ራሱን ባቀረበ ጊዜ ይህን እንድ ጊዜ ፈጽሞ አድርጎአል። ፳፰ ሕጉ ድካም ያላቸውን ሰዎች ሊቀ ካህናት አድርጎ ይሾማል፤ ከሕግ በኋላ የመጣ የመሐላው ቃል ግን ለዘላለም ፍጹም የሆነውን ልጅ ይሾማል።

፳

፩ ከተናገርነውም ዋና ነገሩ ይህ ነው፤ በሰማያት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን፤ ፪ እርሱም የመቅደስና የእውነተኛይቱ ድንኳን አገልጋይ ነው። እርሱም በሰው ሳይሆን በጌታ የተተከለች ናት። ፫ ሊቀ ካህናት ሁሉ መባንና መሥዋዕትን ሊያቀርብ ይሾማል፤ ስለዚህም ለዚህ ደግሞ የሚያቀርበው እንደች ሊኖረው የግድ ነው። ፬ እንግዲህ በምድር በኖርሰ፣ እንደ ሕግ መባን የሚያቀርቡት ሰላሎ፣ ካህን እንኳ ባልሆነም፤ ፭ እርሱም ሙሴ ድንኳኑን ሊሠራ ሳለ እንደ ተረዳ፣ ለሰማያዊ ነገር ምሳሌና ጥላ የሚሆነውን ያገለግላሉ። በተራራው እንደ ተገለጠልህ ምሳሌ ሁሉን ታደርግ ዘንድ ተጠንቀቅ ብሎት ነበርና። ፮ አሁን ግን በሚሻል ተስፋ ቃል በተመሠረተ በሚሻል ኪዳን ደግሞ መካከለኛ እንደሚሆን በዚያ ልክ እጅግ የሚሻል አገልግሎት አግኝተዋል። ፯ ፊተኛው ኪዳን ነቀፋ ባይኖረው፣ ለሁለተኛው ሰፍራ ባልተፈለገም ነበር። ፰ እነርሱን እየነቀፈ ይላቸዋልና። እነሆ፣ ከእስራኤል ቤትና ከይሁዳ ቤት ጋር አዲስ ኪዳን የምገባበት ወራት ይመጣል ይላል ጌታ፤ ፱ ከግብፅ አገር አወጣቸው ዘንድ እጃቸውን በያዝሁበት ቀን ከአባቶቻቸው ጋር እንደገባሁት ኪዳን አይደለም፤ እነርሱ በኪዳኔ አልጸኑምና፣ እኔም ቸል አልኋቸው ይላል ጌታ። ፲ ከዚያ ወራት በኋላ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነውና ይላል ጌታ፤ ሕገን በልቡናቸው አኖራለሁ በልባቸውም እጽፈዋለሁ፣ እኔም አምላክ እሆንላቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑልኛል። ፲፪ እያንዳንዱም ጌረቤቱን እያንዳንዱም ወንድሙን። ጌታን እወቅ ብሎ እያስተምርም ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ ሁሉ ያውቁኛልና። ፲፫ ዓመፃቸውን እምራቸዋለሁና፣ ኃጢአታቸውንም

ደግሜ አላሰብም። ፲፫ አዲስ በማለቱ ፊተኛውን አስረጅቶአል፤
ኦርጌና ውራጅ የሆነውን ሊጠፋ ቀርቦአል።

፱

፩ ፊተኛይቱም ደግሞ የአገልግሎት ስርዓትና የዚህ ዓለም
የሆነው መቅደስ ነበራት። ፪ የመጀመሪያይቱ ድንኳን ተዘጋጅታ
ነበርና፤ በእርሰዋም ቅድስት በምትባለው ውስጥ መቅረዙና
ጠረጴዛው የመሰዋዕቱም ሳብስት ነበረባት፤ ፫ ከሁለተኛውም
መጋረጃ ወዲያ ቅድስተ ቅዱሳን የምትባለው ድንኳን ነበረች።
፬ በዚያም ውስጥ የወርቅ ማዕጠንት ነበረ ሁለንተናዋም
በወርቅ የተለበጠች የኪዳን ታሶት፤ በእርሰዋም ውስጥ መና
ያለባት የወርቅ መሶብና የበቀለች የእሮን በትር የኪዳኑም
ጽላት ነበሩ። ፭ በላይዋም ማስተሰሪያውን የሚጋርዱ የክብር
ከሩቤል ነበሩ፤ ስለ እነዚህም ስለ እያንዳንዳቸው ልንናገር
አሁን አንችልም። ፮ ይህም እንደዚህ ተዘጋጅቶ ሳለ፣ ካህናት
አገልግሎታቸውን እየፈጸሙ ዘወትር በፊተኛይቱ ድንኳን
ይገቡባቸዋል፤ ፯ በሁለተኛይቱ ግን ሊቀ ካህናት ብቻውን በዓመት
አንድ ጊዜ ይገባቸዋል። እርሱም ስለ ራሱና ስለ ሕዝቡ ሰጠት
የሚያቀርበውን ደም ሳይዝ አይገባም፤ ፰ ፊተኛይቱም ድንኳን
በዚህ ገና ቆማ ሳለች፣ ወደ ቅድስት የሚወሰደው መንገድ
ገና እንዳልተገለጠ መንፈስ ቅዱስ ያሳያል። ፱-፲፩ ነገር ግን
ክርስቶስ ይመጣ ዘንድ ላለው መልካም ነገር ሊቀ ካህናት
ሆኖ፣ በምትበልጠውና በምትሻለው በእጆችም ባልተሠራች
ማለት ለዚህ ፍጥረት ባልሆነች ድንኳን፣ ፲፪ የዘላለምን ቤዛነት
አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በገዛ ደሙ ገባ እንጂ
በፍየሎችና በጥጆች ደም አይደለም። ፲፫ የኮርማዎችና የፍየሎች
ደም በረከሱትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ለማንጸት
የሚቀድሱ ከሆኑ፣ ፲፬ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ
ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ
ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን
ያነጻ ይሆን? ፲፭ ስለዚህም የፊተኛው ኪዳን ሲጸና ሕግን
የተላለፉትን የሚቤዥ ሞት ስለ ሆነ፣ የተጠሩት የዘላለምን
ርሰት የተሰፋ ቃል እንዲቀበሉ እርሱ የአዲስ ኪዳን መካከለኛ
ነው። ፲፮ ኑዛዜ ያለ እንደሆነ የተናዛዥን ሞት ማርዳት የግድ
ነውና፤ ፲፯ ሰው ስሞት ኑዛዜው ይጸናልና፣ ተናዛዥ በሕይወት
ሲኖር ግን ከቶ አይጠቅምም። ፲፰ ስለዚህም ፊተኛው ኪዳን

እንኳ ያለ ደም አልተመረቀም። ፲፱:፳፭ እንዲሁም በድንኳኒቱና በማገልገያው ዕቃ ሁሉ ደምን ረጨ። ፳፪ እንደ ሕጉም ከጥቂቶች በቀር ነገር ሁሉ በደም ይነጻል፤ ደምም ሳይፈስ ሰርየት የለም። ፳፫ እንግዲህ በሰማያት ያሉትን የሚመስለው ነገር በዚህ ሊነጻ እንጂ በሰማያት ያሉቱ ራሳቸው ከእርሱ ይልቅ በሚበልጥ መሰዋዕት ሊነጹ የግድ ነበረ። ፳፬ ክርስቶስ በእጅ ወደ ተሰራች፣ የእውነተኛይቱ ምሳሌ ወደ ምትሆን ቅድስት አልገባምና፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ስለ እኛ አሁን ይታይ ዘንድ ወደ እርሰዋ ወደ ሰማይ ገባ። ፳፭ ሊቀ ካህናትም በየዓመቱ የሌላውን ደም ይዞ ወደ ቅድስት እንደሚገባ፣ ራሱን ብዙ ጊዜ ሊያቀርብ አልገባም፤ ፳፮ እንዲህ ቢሆንስ፣ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ መከራ ሊቀበል ባስፈለገው ነበር፤ አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ራሱን በመሠዋት ኃጢአትን ሊሸር አንድ ጊዜ ተገልጦአል። ፳፯ ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደ ተመደበባቸው፣ ፳፰ እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ፣ የብዙዎችን ኃጢአት ሊሸከም አንድ ጊዜ ከተሰዋ በኋላ፣ ያድናቸው ዘንድ ለሚጠባበቁት ሁለተኛ ጊዜ ያለ ኃጢአት ይታይላቸዋል።

፲

፩ ሕጉ ሊመጣ ያለው የበጎ ነገር እውነተኛ አምሳል ሳይሆን የነገር ጥላ አለውና፣ ስለዚህም በየዓመቱ ዘወትር በሚያቀርቡት በዚያ መሥዋዕት የሚቀርቡትን ሊፈጽም ከቶ አይችልም። ፪ እንደዚህም ባይሆን፣ የሚያመልኩት አንድ ጊዜ ነጽተው ከዚያ በኋላ በሕሊናቸው ኃጢአትን ስላላወቁ ማቅረብን በተዉ አልነበረምን? ፫ ነገር ግን በዚያ መሥዋዕት በየዓመቱ የኃጢአት መታሰቢያ አለ፤ ፬ የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኃጢአትን እንዲያስወግድ የማይቻል ነውና። ፭ ስለዚህ ወደ ዓለም ሲገባ። መሥዋዕትንና መገን አልወደድህም ሥጋን ግን አዘጋጀህልኝ፤ ፮ በሙሉ በሚቃጠል መሥዋዕትና ስለ ኃጢአት በሚሰዋ መሥዋዕት ደስ አላለህም። ፯ በዚያን ጊዜ። እነሆ፣ በመጽሐፍ ጥቅልል ስለ እኔ እንደ ተጻፈ፣ አምላኬ ሆይ፣ ፈቃድህን ላደርግ መጥቼአለሁ አልሁ ፰ ይላል። በዚህ ላይ። መሥዋዕትንና መገን በሙሉ የሚቃጠል መሥዋዕትንም ስለ ኃጢአትም የሚሰዋ መሥዋዕትን አልወደድህም በእርሱም ደስ አላለህም ብሎ፣ እነዚህም እንደ ሕግ የሚቀርቡት ናቸው። ፱ ቀጥሎ። እነሆ፣ አምላኬ ሆይ፣ ፈቃድህን ላደርግ

መጥቼአለሁ ብሎአል። ሁለተኛውንም ሊያቆም የፊተኛውን ይሸራል። ፲ በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ እንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድሰናል። ፲፩ ሊቀ ካህናትም ሁሉ ዕለት ዕለት እያገለገለ ኃጢአትን ሊያሰወግዱ ከቶ የማይችሉትን እነዚያን መሥዋዕቶች ብዙ ጊዜ እያቀረበ ቆሞአል፤ ፲፪ እርሱ ግን ስለ ኃጢአት እንድን መሥዋዕት ለዘላለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ። ፲፫ ጠላቶቹም የእግሩ መረገጫ እስኪደረጉ ድረስ ወደ ፊት ይጠብቃል። ፲፬ እንድ ጊዜ በማቅረብ የሚቀደሱትን የዘላለም ፍጹማን አድርጎአቸዋልና። ፲፭-፲፮ ብሎ ከተናገረ በኋላ፡ ኃጢአታቸውንና ዓመጸቸውንም ደግሜ አላሰብም ይላል። ፲፯ የእነዚህም ስርየት ባለበት ዘንድ፡ ከዚህ ወዲህ ስለ ኃጢአት ማቅረብ የለም። ፲፱-፳፩ በእግዚአብሔርም ቤት ላይ የሆነ ታላቅ ካህን ስላለን፡ ፳፪ ከክፉ ሕሊና ለመንጸት ልባችንን ተረጭተን ሰውነታችንንም በጥሩ ውኃ ታጥበን በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ፤ ፳፫ የተሰፋን ቃል የሰጠው የታመነ ነውና እንዳይነቃነቅ የተሰፋችንን ምስክርነት እንጠብቅ፤ ፳፬ ለፍቅርና ለመልካምም ሥራ እንድንነቃቃ እርስ በርሳችን እንተያይ፤ ፳፭ በእንዳንደችም ዘንድ ልማድ እንደ ሆነው፡ መሰብሰባችንን እንተው እርስ በርሳችን እንመካከር እንጂ፤ ይልቁንም ቀኑ ሲቀርብ እያያችሁ አብልጣችሁ ይህን አድርጉ። ፳፮ የእውነትን እውቀት ከተቀበልን በኋላ ወደን ኃጢአት ብናደርግ ከእንግዲህ ወዲህ ስለ ኃጢአት መሥዋዕት አይቀርልንምና፤ ፳፯ የሚያሰፈራ ግን የፍርድ መጠበቅ ተቃዋሚዎችንም ሊበላ ያለው የእሳት ብርታት አለ። ፳፰ የሙሴን ሕግ የናቀ ሰው ሁለት ወይም ሦስት ቢመሰክሩበት ያለ ርኅራኄ ይሞታል፤ ፳፱ የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ ያንንም የተቀደሰበትን የኪዳኑን ደም እንደ ርኩስ ነገር የቆጠረ የጸጋውንም መንፈስ ያክፋፋ፡ እንዴት ይልቅ የሚብስ ቅጣት የሚገባው ይመስላችኋል? ፴ በቀል የእኔ ነው፡ እኔ ብድራትን እመልሳለሁ ያለውን እናውቃለን፤ ደግሞም። ጌታ በሕዝቡ ይፈርዳል። ፴፩ በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው። ፴፪-፴፬ የሚበልጥና ለዘወትር የሚኖር ገንዘብ በሰማይ ራሳችሁ እንዳላችሁ አውቃችሁ፡ በእስራቴ ራራችሁልኝ የገንዘባችሁንም ንጥቂያ በደስታ ተቀበላችሁ። ፴፭ እንግዲህ ታላቅ ብድራት ያለውን ድፍረታችሁን አትጣሉ።

፴፮ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አድርጋችሁ የተሰጣችሁን የተሰፋ ቃል እንድታገኙ መጽናት ያስፈልጋችኋል። ፴፯ ገና በጣም ጥቂት ጊዜ ነው። ሊመጣ ያለውም ይመጣል አይዘገይምም፤ ፴፮ ጸድቅ ግን በእምነት ይኖራል ወደ ኋላም ቢያፈገፍግ፣ ነፍሴ በእርሱ ደስ አይላትም። ፴፱ እኛ ግን ነፍሳቸውን ሊያድኑ ከሚያምኑት ነን እንጂ ወደ ጥፋት ከሚያፈገፍጉ አይደለንም።

፲፩

፩ እምነትም ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያሰረግጥ፣ የማናየውንም ነገር የሚያሰረዳ ነው። ፪ ለሽማግሌዎች የተመሰከረላቸው በዚህ ነው። ፫ ዓለሞች በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተዘጋጁ፣ ስለዚህም የሚታየው ነገር ከሚታዩት እንዳልሆነ በእምነት እናስተውላለን። ፬ አቤል ከቃየል ይልቅ የሚበልጥን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ፣ በዚህም፣ እግዚአብሔር ስለ ሰጠታው ሲመሰክር፣ እርሱ ጸድቅ እንደ ሆነ ተመሰክረለት፤ ሞቶም ሳለ በመሥዋዕቱ እስከ አሁን ይናገራል። ፭ ሄኖክ ሞትን እንዳያይ በእምነት ተወሰደ፣ እግዚአብሔርም ስለ ወሰደው አልተገኘም። ሳይወሰድ እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኘ ተመሰክሮለታልና፤ ፮ ያለ እምነትም ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ እግዚአብሔር እንዳለ ለሚፈልጉትም ቀጋ እንዲሰጥ ያምን ዘንድ ያስፈልገዋልና። ፯ ኖሳ ገና ስለማይታየው ነገር ተረድቶ እግዚአብሔርን እየፈራ ቤተ ሰዎቹን ለማዳን መርከብን በእምነት አዘጋጀ፣ በዚህም ዓለምን ከብነ፣ በእምነትም የሚገኘውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ። ፰ አብርሃም የተባለው ርስት አድርጎ ሊቀበለው ወዳለው ሰፍራ ለመውጣት በእምነት ታዘዘ፣ ወዳትም እንደሚሄድ ሳያውቅ ወጣ። ፱ ለእንግዶች እንደሚሆን በተስፋ ቃል በተሰጠው አገር በድንኳን ኖሮ፣ ያን የተስፋ ቃል አብረውት ከሚወርሱ ከይሰሐቅና ከያዕቆብ ጋር፣ እንደ መጻተኛ በእምነት ተቀመጠ፤ ፲ መሠረት ያላትን፣ እግዚአብሔር የሠራትንና የፈጠራትን ከተማ ይጠብቅ ነበርና። ፲፩ ተስፋ የሰጠው የታመነ እንደ ሆነ ስለ ቈጠረች፣ ሣራ ራሰዋ ደግሞ ዕድሜዋ እንኳ ካለፈ በኋላ ዘርን ለመፅነስ ኃይልን በእምነት አገኘች። ፲፪ ስለዚህ ደግሞ በብዛታቸው እንደ ሰማይ ኮከብ እንደሚይቁጠርም በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ የነበሩት የሞተን ሰው እንኳ ከመሰለው ከእንዲ ተወለዱ። ፲፫ እነዚህ ሁሉ እምነው ሞቱ።

የተሰጣቸውን የተሰፋ ቃል አላገኙም፤ ዳሩ ግን ከሩቅ ሆነው አዩትና ተሳለሙት። በምድሪቱም እንግዶችና መጻተኞች እንዲሆኑ ታመኑ። 10 እንዲህ የሚሉት ለእነርሱ የሚሆነውን አገር እንዲፈልጉ ያመለክታሉና። 11 ያን የወጡበትን አገር አሰበው ቢሆኑ፣ ሊመለሱ ጊዜ በሆነላቸው ነበር፤ 12 አሁን ግን የሚበልጠውን እርሱም ሰማያዊ አገር ይናገራል። ስለዚህ እግዚአብሔር አምላካቸው ተብሎ ሊጠራ በእነርሱ አያፍርም። ከተማን አዘጋጅቶላቸዋልና። 13-14 እግዚአብሔር ከሙታን እንኳ ሊያሰነሣው እንዲቻለው አሰቦአልና። ከዚያም ደግሞ በምሳሌ አገኘው። 15 ይሰሐቅ ሊመጣ ስላለው ነገር ያዕቆብንና ዔሳውን በእምነት ባረካቸው። 16 ያዕቆብ ሲሞት በእምነት የዮሴፍን ልጆች እያንዳንዳቸው ባረካቸው፣ በዘንጉም ጫፍ ተጠግቶ ሰገደ። 17 የዮሴፍ ወደ ሞት ቀርቦ ሳለ በእምነት ስለ እስራኤል ልጆች መውጣት አስታወሰ፣ ስለ አጥንቱም አዘዛቸው። 18 ሙሴ ከተወለደ በኋላ ወላጆቹ ያሚረ ሕፃን መሆኑን አይተው በእምነት ሦስት ወር ሸሽጉት የንጉሥንም አዋጅ አልፈሩም። 19 ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እምቢ አለ፤ 20 የንጉሡን ቍጣ ሳይፈራ የግብፅን አገር የተወ በእምነት ነበር፤ የማይታየውን እንደሚያየው አድርጎ ጸንቶአልና። 21 አጥፊው የበኩሮችን ልጆች እንዳይነካ ፋሲካንና ደምን መርጨትን በእምነት አደረገ። 22 በደረቅ ምድር እንደሚያልፉ በኤርትራ ባሕር በእምነት ተሻገሩ፣ የግብፅ ሰዎች ግን ሲሞክሩ ተዋጡ። 23 የኢያሪኮ ቅጥር ሰባት ቀን ከዞሩበት በኋላ በእምነት ወደቀ። 24 ጋለሞታይቱ ረዓብ ሰላዮችን በሰላም ስለ ተቀበለቻቸው ከማይታዘዙ ጋር በእምነት አልጠፋችም። 25 እንግዲህ ምን እላለሁ? ስለ ጌዴዎንና ስለ ባርቅ ስለ ሶምሶንም ስለ ዮፍታሔም ስለ ዳዊትና ስለ ሳሙኤልም ስለ ነቢያትም እንዳልተርክ ጊዜ ያጥርብኛልና። 26 እነርሱ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ። ጽድቅን አደረጉ፣ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል አገኙ። 27 የእነበሶችን እፍ ዘጉ፣ የእሳትን ኃይል አጠፉ፣ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፣ ከድካማቸው በረቱ፣ በጦርነት ኃይለኞች ሆኑ፣ የባዕድ ጭፍሮችን አባረሩ። 28 ሴቶች ሙታናቸውን በትንሣኤ ተቀበሉ፤ ሌሎችም መዳንን ሳይቀበሉ የሚበልጠውን ትንሣኤ እንዲያገኙ እስከ ሞት ድረስ ተደበደቡ፤ 29 ሌሎችም መዘበቻ በመሆንና በመገረፍ ከዚህም በላይ በእስራትና በወግኒ ተፈተኑ፤ 30 በድንጋይ ተወግረው ሞቱ።

ተፈተኑ፡ በመጋዝ ተሰነጠቁ፡ በሰይፍ ተገድለው ሞቱ፡ ሁሉን እያጡ መከራን እየተቀበሉ እየተጨነቁ የበግና የፍየል ሌጦ ለብሰው ዘሩ፤ ፴፰፡፱ ዓለም አልተገባቸውምና በምድረ በዳና በተራራ፡ በዋሻና በምድር ጉድጓድ ተቅበዘበዙ።

፲፪

፳፫፡፫ በነፍሳችሁ ዝላችሁ እንዳትደክሙ፡ ከኃጢአተኞች በደረሰበት እንዲህ ባለ መቃወም የጸናውን አሰቡ። ፩ ከኃጢአት ጋር እየተጋደላችሁ ገና ደምን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማችሁም፤ ፳፮፡፮ ለመቀጣት ታገሡ፤ እግዚአብሔር እንደ ልጆች ያደርግላችኋልና፤ አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው? ፳፯፡፲፱ ነገር ግን ሁሉ የቅጣት ተካፋይ ሆኖአልና ያለ ቅጣት ብትኖሩ ዲቃላዎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም። ፳፱ ከዚህም በላይ የቀጡን የሥጋችን አባቶች ነበሩን እናፍራቸውም ነበር፤ እንዴትስ ይልቅ ለመናፍስት አባት አብልጠን ልንገዛና በሕይወት ልንኖር በተገባን? ፲ እነርሱ መልካም ሆኖ እንደ ታያቸው ለጥቂት ቀን ይቀጡን ነበርና፡ እርሱ ግን ከቅድስናው እንድንካፈል ለጥቅማችን ይቀጣናል። ፲፩ ቅጣት ሁሉ ለጊዜው የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም፡ ዳሩ ግን በኋላ ለመደቅት የሰላምን ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈራላቸዋል። ፲፪ ሰለዚህ የላሉትን እጆች የሰለሉትንም ጉልበቶች አቅኑ፤ ፲፫ ያነከሰውም እንዲፈወስ እንጂ እንዳይናጋ፡ ለእግራችሁ ቅን መንገድ አድርጉ። ፲፬ ከሰው ሁሉ ጋር ሰላምን ተከታተሉ ትቀደሱም ዘንድ ፈልጉ፡ ያለ እርሱ ጌታን ሊያይ የሚችል የለምና። ፲፭ የእግዚአብሔር ጸጋ ለማንም እንዳይጎድለው፡ ብዙዎቹም የሚረክሱበት አንድ መራራ ሥር ወደ ላይ በቅሎ እንዳያሰጨንቅ፡ ሴሰኛም የሚሆን እንዳይገኝ፡ ፲፮ ወይም ሰለ አንድ መብል በኩርነቱን እንደ ሸጠ እንደ ዔሳው ለዚህ ዓለም የሚመች ሰው እንዳይሆን ተጠንቀቁ። ፲፯ ከዚያ በኋላ እንኳ በረከቱን ሊወርስ በወደደ ጊዜ እንደ ተጣለ ታውቃላችሁና፤ በእንባ ተግቶ ምንም ቢፈልገው ለንስሐ ሰፍራ አላገኘምና። ፲፰ ሊዳሰስ ወደሚችል ወደሚቃጠልም እሳት ወደ ጭጋግም ወደ ጨለማም ወደ ዐውሎ ነፋስም ወደ መለከት ድምፅም ወደ ቃሎችም ነገር አልደረሳችሁምና፤ ፲፱ ያንም ነገር የሰሙት ሌላ ቃል እንዳይጨመርባቸው ለመኑ፤ ፳ እንሰሳ እንኳ ተራራውን ቢነካ ተወግሮ ይሙት የምትለውን ትእዛዝ ሊታገሡ

አልቻሉምና፤ ፳፩ መጠም። እጅግ እፈራለሁ እንቀጠቀጥማለሁ እስኪል ድረስ የሚታየው እጅግ የሚያስፈራ ነበር፤ ፳፪ ነገር ግን ወደ ጽዮን ተራራና ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ ደርሳችኋል። ወደ ሰማያዊቱም ኢየሩሳሌም። በደስታም ወደ ተሰበሰቡት ወደ አእላፋት መላእክት። ፳፫ በሰማያትም ወደ ተጻፉ ወደ በኩራት ማኅበር። የሁሉም ዳኛ ወደሚሆን ወደ እግዚአብሔር። ፍጹማንም ወደ ሆኑት ወደ ጻድቃን መንፈሶች። ፳፬ የአዲስም ኪዳን መካከለኛ ወደሚሆን ወደ ኢየሱስ። ከአቤልም ደም ይልቅ የሚሻለውን ወደሚናገር ወደ መርጨት ደም ደርሳችኋል። ፳፭ ለሚናገረው እምቢ እንዳትሉ ተጠንቀቁ፤ እነዚያ በምድር ላሰረዳቸው እምቢ ባሉ ጊዜ ካለመለጡ። ከሰማይ ከመጣው ፈቀቅ የምንል እኛስ እንዴት እናመልጣለን? ፳፮ በዚያም ጊዜ ድምፁ ምድርን አናወጠ። አሁን ግን። አንድ ጊዜ ደግሜ እኔ ሰማይን አናውጣለሁ እንጂ ምድርን ብቻ አይደለም ብሎ ተሰፋ ሰጥቶአል። ፳፯ ዳሩ ግን። አንድ ጊዜ ደግሜ የሚል ቃል። የማይናወጡት ጸንተው እንዲኖሩ። የሚናወጡት የተፈጠሩ እንደሚሆኑ ይለወጡ ዘንድ ያሳያል። ፳፰ ስለዚህ የማይናወጥን መንግሥት ስለምንቀበል በማክበርና በፍርሃት እግዚአብሔርን ደስ እያሰኘን የምናመልክበትን ጸጋ እንያዝ፤ ፳፱ እምላካችን በእውነት የሚያጠፋ እሳት ነውና።

፲፫

፩-፫ ከእነርሱ ጋር እንደ ታሰረ ሆናችሁ አስሮችን አሰቡ። የተጨነቁትንም ራሳችሁ ደግሞ በሥጋ እንዳለ ሆናችሁ አሰቡ። ፩ መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር መኝታውም ንጹሕ ይሁን፤ ሴስቶችንና አመንዝሮችን ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል። ፪ አካሄዳችሁ ገንዘብን ያለ መውደድ ይሁን። ያላችሁም ይብቃችሁ፤ እርሱ ራሱ። አልለቅህም ከቶም አልተውህም ብሎአልና፤ ፫ ስለዚህ በድፍረት። ጌታ ይረዳኛልና አልፈራም፤ ሰው ምን ያደርገኛል? እንላለን። ፬ የእግዚአብሔርን ቃል የተናገሩአችሁን ዋናቸችሁን አሰቡ። የኑሮአቸውንም ፍሬ እየተመለከታችሁ በእምነታቸው ምስሉአቸው። ፭ ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለምም ያው ነው። ፮ ልዩ ልዩ ዓይነት በሆነ በእንግዳ ትምህርት አትወሰዱ፤ ልባችሁ በጸጋ ቢጸና መልካም ነው እንጂ በመብል አይደለም፤ በዚህ የሚሠሩባት አልተጠቀሙምና። ፯ መሠዊያ አለን።

ከእርሱም ሊበሉ ድንኳኒቱን የሚያገለግሉ መብት የላቸውም።
 ፲፩ ሊቀ ካህናት ስለ ኃጢአት ወደ ቅድስት የእነሰሶችን ደም ያቀርባልና፤ ሥጋቸው ግን ከሰፈሩ ውጭ ይቃጠላል።
 ፲፪ ስለዚህ ኢየሱስ ደግሞ በገዛ ደሙ ሕዝቡን እንዲቀድስ ከበር ውጭ መከራን ተቀበለ። ፲፫ እንግዲህ ነቀፌታውን እየተሸከምን ወደ እርሱ ወደ ሰፈሩ ውጭ እንውጣ፤ ፲፬ በዚህ የምትኖር ከተማ የለችንምና፣ ነገር ግን ትመጣ ዘንድ ያላትን እንፈልጋለን። ፲፭ እንግዲህ ዘወትር ለእግዚአብሔር የምስጋናን መሥዋዕት፣ ማለት ለሰሙ የሚመሰክሩ የከንፈሮችን ፍሬ፣ በእርሱ እናቅርብለት። ፲፮ ነገር ግን መልካም ማድረግን ለሌሎችም ማካፈልን አትርሱ፤ እንዲህ ያለው መሥዋዕት እግዚአብሔርን ደስ ያስኘዋልና። ፲፯ ለዋናቻችሁ ታዘዙና ተገዙ፤ እነርሱ ስሌትን እንደሚሰጡ አድርገው፣ ይህንኑ በደስታ እንጂ በኃዘን እንዳያደርጉት፣ ይህ የማይጠቅማችሁ ነበርና፣ ስለ ነፍሳችሁ ይተጋሉ። ፲፰ ጸልዩልን፤ በነገር ሁሉ በመልካም እንድንኖር ወደን፣ መልካም ሕሊና እንዳለን ተረድተናልና። ፲፱ ይልቁንም ፈጥኜ እንድመለስላችሁ ይህን ታደርጉ ዘንድ አጥብቄ እለምናችኋለሁ። ፳ በዘላለም ኪዳን ደም ለበጎች ትልቅ እረኛ የሆነውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ያወጣው የሰላም አምላክ፣ ፳፩ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን በእናንተ እያደረገ፣ ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ በመልካም ሥራ ሁሉ ፍጹማን ያድርጋችሁ፤ ለእርሱ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን። ፳፪ ወንድሞች ሆይ፣ የምክርን ቃል እንድትታገሡ እመክራችኋለሁ፣ በጥቂት ቃል ጽፌላችኋለሁና። ፳፫ ወንድማችን ጢሞቴዎስ እንደ ተፈታ እወቁ፣ ቶሎ ብሎም ቢመጣ ከእርሱ ጋር አያችኋለሁ። ፳፬ ለዋናቻችሁ ሁሉና ለቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከኢጣልያ የሆኑት ሰላምታ ያቀርቡላችኋል። ፳፭ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

መጽሐፍ ቅዱስ
The New Testament in the Amharic language of Ethiopia

copyright © 1962, 2003 United Bible Societies

Language: አማርኛ (Amharic)

Amharic NT

Revised Amharic Bible in XML (2003).

Printed version by United Bible Societies (C)1962.

E-Text in transliterated ASCII format by Lapsley/Brooks Foundation 1994.

Unicode UTF-8 transformation and XML-tagging by Dirk Röckmann 2003 (www.nt-text.net).

With kind permission of the Bible Society of Ethiopia.

Every non-commercial work using this data in any form must fully include this copyright statement!

Every commercial use of parts or the complete data in any form needs written permission of the Bible Society of Ethiopia!

2014-09-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 9 Oct 2020

2432e07d-4260-5d76-afcb-ce35bd1c48b7